

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 29 maja 1985 r.

w sprawie realizacji w 1984 r. rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej

I.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Rządu o stanie rolnictwa i gospodarki żywnościowej w 1984 r. i stwierdza dalszy odczuwalny postęp w realizacji podstawowych założeń rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej do 1990 r.

W 1984 roku osiągnięto wysoki wzrost produkcji i wykonania planowanych zadań rocznych. Końcowa produkcja brutto wzrosła o 7%, a towarowa o 4,1%. Dochód narodowy wytworzony w produkcji rolniczej był o 2% wyższy niż w 1978 r. Zdecydowały o tym korzystny układ warunków przyrodniczych, wzrost dostaw środków produkcji i poprawa opłacalności produkcji rolnej, co powodowało rosnące zainteresowanie rozwojem produkcji i silniejsze zaangażowanie rolników.

Szczególnie dobre wyniki osiągnięto w produkcji ro-

linnej; zebrano ponad 66 mln ton jednostek zbożowych. Zbiory zbóż wyniosły ponad 24 mln ton i były najwyższe z dotychczas osiągniętych. Przyspieszony rozwój produkcji roślinnej odpowiada założeniom programu żywnościowego i stanowi dobry początek drogi tworzenia trwałej, własnej bazy paszowej dla rozwoju produkcji zwierzęcej. Przybliżyła to strategiczny cel programu, jakim jest osiągnięcie samowystarczalności wyżywienia narodu.

Nastąpiło zmniejszenie spadku pogłowia bydła, a stan pogłowia trzody ulega stopniowemu zwiększaniu.

Dzięki dobrym wynikom produkcyjnym rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego nastąpiły dalsza poprawa równowagi na rynku żywnościowym i wzbogacenie asortymentu towarów. Wzrost dostaw żywności przy równoległym wzroście cen detalicznych umożliwił dalsze ograniczenie zakresu reglamentowanej sprzedaży żywności.

W 1984 roku nastąpił dalszy wzrost eksportu produktów spożywczych, przy umiarkowanym tempie wzros-

tu importu. Pozwoliło to na poprawę salda obrotów tymi artykułami i stworzyło możliwości zakupu komponentów wysokobiałkowych.

Korzystnym zjawiskiem jest wzrost o ok. 13% dostaw dla rolnictwa środków produkcji pochodzenia rolniczego. Natomiast w grupie środków produkcji pochodzenia przemysłowego wzrost wyniósł zaledwie 2,7% w stosunku do roku 1983. W rezultacie w dalszym ciągu na rynku występują braki wielu środków produkcji.

Realizacja ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin wpłynęła w 1984 r. na dalszy wzrost poziomu świadczeń socjalnych, przy równoczesnym rozszerzeniu ich zakresu. Należy oczekiwać, iż poprawa warunków ekonomiczno-finansowych Państwa, jak też przewidziany w ustawie wzrost składek emerytalnych pozwolą w 1986 roku na pełne zrównanie najniższych świadczeń emerytalnych rolników ze świadczeniami emerytalnymi pracowników zatrudnionych w gospodarce społecznej.

Działalność społeczno-zawodowych organizacji rolników pozytywnie wpływa na rozwój rolnictwa i poziom życia wsi.

II.

Sejm stwierdza, że wyniki rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej w 1984 r. nie dają podstaw do stwierdzenia, iż powyższe pozytywne tendencje są trwałe. Wpływa na to niepełna realizacja programu uchwalonego przez Sejm, a mianowicie:

— nakłady inwestycyjne w 1984 r. na rolnictwo i gospodarkę żywnościową wzrosły o 3,2%, podczas gdy w całej gospodarce narodowej — o 9%. Korzystną tendencją było, że przy ogólnym niewykonaniu planu nastąpił wzrost nakładów na zaopatrzenie wsi w wodę oraz na melioracje. Należy natomiast z niepokojem podkreślić, iż zadania melioracyjne przewidziane w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1983—85 nie zostaną wykonane. Niskie było również wykonanie planów w przemyślach pracujących dla rolnictwa;

— nakłady inwestycyjne na rozwój przemysłu rolno-spożywczego, pomimo przekroczenia planu o 15%, są zbyt niskie, aby można było przewidywać istniejące trudności w przetwórstwie płodów rolnych. Aktualne tempo inwestycji w tym przemyśle nie rokuje nadziei na eliminowanie występujących już obecnie strat w zagospodarowaniu niektórych surowców rolnych;

— dostawy sprzętu technicznego dla rolnictwa nie zaspokajają zapotrzebowania na kombajny do zbóż, zielonek, ziemniaków i buraków oraz na bardziej wydajne maszyny do stosowania środków ochrony roślin;

— nie notuje się poprawy jakości maszyn i części zamiennych; potwierdza to wysoki procent odrzutów przy ich odbiorze;

— zużycie nawozów w 1984 r. jest niższe o ponad 10 kg na 1 ha niż w roku 1980. To samo dotyczy nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych. Poważne zastrzeżenia wywołuje także terminowość dostaw środków ochrony roślin w stosunku do zapotrzebowania oraz brak proporcji w dostawach poszczególnych rodzajów tych środków.

— ocena sytuacji ekonomicznej w rolnictwie wykazuje, że od trzech lat pogarsza się relacja między cenami artykułów rolnych a cenami środków produkcji. Od dwóch lat następuje również mniej korzystny układ relacji dochodów ludności rolniczej do dochodów ludności pracującej poza rolnictwem;

— produkcję bydła cechowała nadal tendencja spadkowa. Rozpiętość stanu pogłowia między województwami jest niewspółmierna do istniejących możliwości produkcyjnych;

— brak opakowań utrudnia rozwój produkcji prawie wszystkich kierunków przetwórstwa. Jednocześnie widoczne są niedostatki w prawidłowej gospodarce opakowaniami. Dotyczy to skupu, magazynowania i wykorzystania opakowań.

III.

W celu stworzenia korzystniejszych warunków dla dalszej konsekwentnej realizacji programu żywnościowego w latach 1985—1990, a zwłaszcza złagodzenia występujących zagrożeń i ograniczeń, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zaleca Rządowi:

— zapewnienie w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 odpowiedniego do potrzeb wzrostu nakładów na rozwój melioracji, zaopatrzenie wsi w wodę, reelektryfikację wsi, rozwój wybranych gałęzi przemysłu rolno-spożywczego oraz przemysłów wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa, a także maszyny i urządzenia na potrzeby przemysłu spożywczego;

— zapewnienie poprawy jakości nawozów mineralnych, stopniowe zwiększanie udziału nawozów azotowych, zwiększenie dostaw wapna nawozowego, a zwłaszcza magnezowego, oraz stałej poprawy zaopatrzenia we właściwy asortyment środków ochrony roślin. W dalszym ciągu należy poświęcać uwagę zaopatrzeniu rolnictwa w kwalifikowany materiał siewny i sadzeniaki;

— stworzenie niezbędnych warunków do wyrównania tempa wzrostu produkcji roślinnej jako podstawy do wzrostu produkcji zwierzęcej. W rozwoju produkcji zwierzęcej należy kontynuować wzrost pogłowia trzody chlewnej oraz zahamować spadek pogłowia bydła;

— podejmowanie działań na rzecz rozwoju upraw roślin włóknistych, zwłaszcza lnu, jako ważnego krajowego surowca dla przemysłu lekkiego oraz zapewnienie modernizacji zakładów przetwarzających ten surowiec;

— podjęcie pogłębionej analizy kosztów produkcji rolnej i kosztów utrzymania ludności oraz doskonalenie w oparciu o wyniki tych analiz systemu kształtowania cen. Niezależnie od doskonalenia systemu cenotwórczego w gospodarce żywnościowej niezbędna jest korekta cen skupu od nowego roku gospodarczego w rolnictwie. Jest to konieczne zarówno ze względów produkcyjnych, jak i ze względu na dochody gospodarstw rolnych;

— zapewnienie bardziej intensywnych i skutecznych działań na rzecz poprawy zaopatrzenia rynku wiejskiego zarówno pod względem ilości, jak i struktury dostaw oraz rozwoju usług produkcyjnych dla ludności wiejskiej, a także doskonalenie funkcjonowania kontraktacji i skupu produktów rolniczych. Udział rynku wiejskiego w dostawach towarów przemysłowych powinien być proporcjonalny do liczby ludności zamieszkującej na wsi. Konieczne jest dalsze dostosowywanie dostaw artykułów żywnościowych do potrzeb ludności wiejskiej;

— celowe jest intensyfikowanie postępu biologicznego w rolnictwie w latach 1986—90, systemu wdrożonego i pracy służb doradczych. Wymaga to dalszego doskonalenia współdziałania służb instruktorsko-doradczych z organizacjami rolniczymi oraz organizowania specjalistycznego szkolenia producentów;

— zapewnienie właściwego układu stosunków między organizacjami rolniczymi a organami administracji państwowej, zgodnie z postanowieniami ustawy o społeczno-zawodowych organizacjach rolników.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza, że uzyskanie trwałej samowystarczalności w zaopatrzeniu w artykuły żywnościowe stanowi jeden z głównych warunków rozwoju naszego kraju. Stosownie do tego w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 należy przewidzieć odpowiednie środki i działa-

nia, zapewniające skuteczną realizację zadań rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej do 1990 roku, a w konsekwencji podniesienie poziomu życia ludności.

Marszałek Sejmu: *S. Gućwa*